

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/240030,435-Akt-oskarzenia-przeciwko-Janowi-W.html>
02.04.2026, 00:44

435. Akt oskarżenia przeciwko Janowi W.

01.04.2026

W dniu 16 marca 2026 roku prokurator Oddziałowej Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie skierował do Wojskowego Sądu Garnizonowego w Poznaniu akt oskarżenia przeciwko byłemu prokuratorowi Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Zielonej Górze Janowi W., któremu zarzucono bezprawne pozbawienie wolności mieszkańca Gubina Stanisława K. za niestanowiący przestępstwa czyn polegający na „publicznym wyszydzaniu Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego”.

Przedmiotem śledztwa Oddziałowej Komisji ŚZpNP w Krakowie były bezprawne czynności podjęte w dniu 29 stycznia 1982 roku w Zielonej Górze przez oskarżonego – wówczas prokuratora Wojskowej Prokuratury Garnizonowej w Zielonej Górze – w ramach postępowania karnego, w którym zarzucił on Stanisławowi K. popełnienie przestępstwa z art. 270 § 1 kk, polegającego na „publicznym wyszydzaniu Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego” i postanowił o jego tymczasowym aresztowaniu na okres trzech miesięcy. W późniejszym okresie oskarżony przed Wojskowym Sądem Garnizonowym w Zielonej Górze wnosił o wymierzenie pokrzywdzonemu kary dwóch lat pozbawienia wolności.

W śledztwie ustalono, że pokrzywdzony Stanisław K., w styczniu 1982 roku w Gubinie, umieścił na zderzaku samochodu osobowego wykonaną przez siebie czapkę z brystolu, z namalowanym na niej emblematem orła faszystowskiego trzymającego w szponach umieszczoną w obwódce wieńcowej pięcioramienną czerwoną gwiazdę z gotyckim napisem „WRONA”. Prokurator Jan W. uznał, iż Stanisław K. łżył i wyszydzał w ten sposób naczelny organ PRL jakim – jego zdaniem – była Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego. Tymczasem Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego nie była ani naczelnym organem państwa ani też innym legalnym organem władzy państwowej, co w świetle ówczesnego ustawodawstwa nie budziło wątpliwości, stąd też nie podlegała ochronie prawnej z art. 270 § 1 kodeksu karnego. Potwierdził to Sąd Najwyższy, który po przemianach ustrojowych w Polsce uniewinnił pokrzywdzonego od popełnienia przypisanego mu czynu stwierdzając, że jego działanie nie stanowiło przestępstwa. Zastosowanie wobec pokrzywdzonego przez oskarżonego Jana W. tymczasowego aresztowania oraz późniejsze złożenie przed sądem wniosku o wymierzenie mu kary dwóch lat pozbawienia wolności za czyn, który nie stanowił przestępstwa, było zatem działaniem bezprawnym i stanowiło akt represji wobec osoby, która w opisaney wyżej formie protestowała przeciwko bezprawnemu wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego i pozbawieniu obywateli przez niekonstytucyjny organ jakim była Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego podstawowych praw i wolności.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 165 § 2 k.k. z 1969 r. oraz art. 18 § 1 k.k. z 1969 r. w zw. z art. 165 § 2 k.k. z 1969 r. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (t. jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 102).

[Poprzedni Strona](#)